

Pietarissa Joulukuun 3^p. 1897.

Veti Elia !

Onnittelen suamelaista esikais-
si : "Elia lähetyökirje kärkeille" !
Sikä kiitän siitä huomaavaisuudesta
että sen lähettämällä minuaakin
muistit !

Olen sen lukeut montamo-
nitiötä kertaa — — kauvan ja
mieltivästi, kuten suomalaisen
kansanaan . — Siinä ilmence
hienot kauniit ajatukset — sekä
selkeä paljoluova kirjailekyky.

Tiedän, tiedän ettet osatu kirjailein
arvosteluani — vaan sitä : pelkeni-
kö ^{kirjassani} minulle riskannollinen kantasi ?

Ne ennen luulen, niitä on oirei täysin
selvillä eikä kirjaseofasi mitään uusia
perusteita ilmennyt.

Jumalan täydellisyyden laavit-
teleminen tuntuu olevan meidän yhti-
läinen sielullinen tarpeemme, kaipauksemme.

Sitten emme myöskään väittele;
että Jumala on antanut meille
oman kuolemattomuutensa — ettemme
kokoakaan vai kuolla" olemattomaksi,
mutta siitä olemme erimielisiä:

Voimme kuolla siitä elämästä
joka on jumalassa, jolle emme os-
ko kirkkukseen ...

Yks joku on pysähtynyt siihen ar-
veluun: ihmiskunta on jähkötetty (vää-
rään ja nukutettu pahautensa Kris-
tuksen lunastussaanalla —

Tässä kahten seisan entisessä väiteissä
että yhtiä tehokas — jillei kehait-
kampi nukutuskeino on teosofian

saarna : "Ei meidän tarvitse jou-
tua epätoivoon — meidän sielun-
me on kuolemattain ja se tulee
manta, mantta kertaa tänne alas
maailmaan". ja väitteeni on
vaan lujentanut kokemus.

Kuten olit toivonut — Olen
terveellä järjellä tarkain miettinyt
suuntaasi j: lan täydellisyyteen pyrki-
misestä — — ja lopputulos on
ollut — — — — — itseni ihailemis-
nen ! — — Olen ajatellut : jos
teosofinen oppi on oikea, niin tuo
minähän seisenkin ja koko korke-
alla kehitysaasteella. Erovaakaan
elämä tapani niin suuresti, kansan-
misten huanoita — alentavista
tavoista — he kuin ~~ovat~~
~~ihä~~ olivat vielä epäsiivelli-
syyden ja kaikenlaisten pahitten
kähleissa — Olenhan ja pal-
ja, palja korkeammalla huiata!

— minihän ei vihaa ketään
— ainaastaan annan anteeksi ja
rakastan niitäkin jotka tavalla
eli tiulla ovat minua loukan-
neet. — — — Gas joku minussa
ilmeneekin vastaloukkauksen halu,
niin sekin on minulle oikeutettua
— Jumalallinen oikeus käyttää
muka sellain välikappaleena —

Tällaisiin tulkoksiin järke-
yksin tämmöisään jätetään.

Lapsuuteni arko, Jeesuksen
Kristuksen kaikkivoittavaasta &
rakkaudesta — ^{se on, joka}
antaa voimaa ^{häntä} ja lämmitteä kyl-
mettyneen sydämeen, niin että
ihminen väärinkin ymmarrettynä
jokseen rakastaa erehtyneitä
kansaveljeään. — — —

Tarina yhä perätysten olen
reneksinut Sinusta. Lentähdessä
päätin tänään Sinulle kirjaittaa
jū kajutella jos tuo käsittämä-
löin voima sen tekee tyhjäksi.
Mutta nyt kuin tuo käsittä-
mätöin katuisi, tuli sijaan käsi-
teltävä. ~~On~~ Näyttää kuin kai-
ken maailman ihmisillä olisi
asiaa kantoarimme sillä avi-
kello heläjä yhtenäin.

Lentähdessä en ehtinyt
paljoa mitään saada paperille
jū kuitenkin tahden että Pek-
ka saa kirjeeni jū huomana,
niin vajava kuin se nyt
tulikin.

Täydiksi sydän rukka nyt
kuitenki jääsi sanomiseen
paljoudsota, kaikiota niistä

mitä viime aikaisemman
jälkeen olen kokenut ja ha-
vainnut.

En malta olla vielä maini-
tsematta että nykyisin
olen ollut ikään kuin saar-
retten monenlaisen eriaro-
eriuokantaen keskelle ja
joka suunnasta tuullahtaa
niin vaimakas hengähdys
että niin välinpitämättö-
män tyynä kuin olen ennen
ollut — se se minut jo-
kaiota heikosti innolla tut-
kimaan — ja mitä kum-
maa — — — ?

Kuulun itse tuohon jaksii-
seen eriryhmään — — — ! —
~~etän kohta kuin Turmaa~~

Tuimme viikolla oli yksi
praita hengen miehiä sattumalta
luonani. Hän oli niinpä-
nottuja vapaa kirkollisia.

Tarkeavasti kuuntelin hän-
täkin — enempi ja enempi
halusin vaan kuulla — — —

Kavin, kavin käi-
paan Pekkaanikin selilyk-
sinsen

Tuletkohan kaokaan
— — — ?!

Kavin, kavin paljo ter-
veisiä Papallesi, Gerdalle
Mayalle ja yrylle!

Tuntuu kuin tällä
kertaa Pekalle olisi
lämpimimmät! — —